

TELEGRAPUL ROMAN.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumeratia se face în Sabiu și expediția poiei pe afara la c. r. poste, cu banii gata prin scrisori francate, adrente cu expediția. Pretul prenumeratii pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. și pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

Nr. 1. ANULU XIX

Sabiu, în 3/15 Ianuarie 1871.

ru provinciale din Monarchia pe anu anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru principale și teritoriile străine pe anu 12 fl. pe 1/2, anu 6 fl. v. a.

Inseratelor se plătesc pentru întâia oră cu 7. cr. și urmă, pentru a doua oră cu 5 1/2, cr. și pentru a treia repetare cu 3 1/2, cr. v. a.

in Nr. 1 ex. 1871.

Anontiu.

Protocolul Congresului național român bisericescu de releg. res. tenuțu în lună lui Octombrie 1870. au esită de sub tipariu, și se poate capăta totu cu pretiul de prenumeratiune de 1 fl. pâna la finitul lunei lui Martiu a. c. spre înlesnirea tuturor, carii poftescu alu avea. În protocolul acesta congresual se află unele per tractări de mare importanță, precum: regularea Parochielor, reprezentanța către Maiestatea asupra schimbărilor unilaterale din partea Ministerului regescu de cultu, și a Resbelului, organizarea provisoria a învaiamentului întrăgă Metropolia a Romanilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania, precum și instrucția provisoria pentru procedura judecătorielor bisericesci în cauza disciplinaria, — și pentru aceea merita acestu protocolu congresual, că nu numai oficialii consistoriali și preoțimea, ci și intelectuali, membrii sinodelor eparchiali și ai Congresului, și în fine învaiatorimea sa lu poseada.

Colectantii de 20. exemplare voru capăta unu exemplariu gratuitu.

Sabiu 2 Ianuarie 1871.

Directiunea Tipografiei arhidiocesane greco-resarit.

Sabiu. În siedintă dietei din 10 Ianuarie a. c. după calendar, nu s-au prezentat acelu recursu

alu congresului nostru bisericescu, care din dreptatea lău asternutu Par. nostru Metropolit Andrei, și tractădia despre aceea, ca dicta tiecă legea XXV, din a. 1868, să o modifice întracolo, ca pamenturile bisericesci să se elibereze de platirea contribuției, pentru că preotii nu sunt proprietarii acestora, ci numai usufructuari, și astă preotii să plătească după aceste pamenturi—portiuni canonice — numai contribuție de venit.

Anul 1871.

L'amu salutat cu totii dejă pre acestu anu, căruia în sfârșit cea dintâi i dicem anu nou. Cu densulu înse amu salutat viitorul, pentru că noi salutâmu o bucată de tempu ce face parte din temputu ce în termeni generali i dicem anii viitorii său și mai pre scurtă venitorul.

Presentul ne spune că suntemu în o luptă carea aspira la o stabilitate a lucrurilor, dară și la o buna sfârșire în această stabilitate.

Aspirația acăstă pre cătu e de justă, pre atâtă sa nu o presupunemus și de usiora de ajunsu. În cându amu ajunsu în pusetiune nu numai de a cugetă asupra sörtei noastre, dară și esprimă, vedem cu luptă cresce și se amplifică. Anii trecuti dela începerea disului periodu constituciunale ni adeveresc asertiația acăstă. Participarea și neparticiparea la dietă din Pestă a fostu oare cătu unu obiectu destul de momentuos, carele a provocat, pareri și contră pareri.

De alta parte esperanța ne arată că legislația redeschisă a întărîtu și redeschiderea vieții bisericesci a romanilor gr-or. din Transilvania, Ungaria și Banat.

O placuta și interesanta luptă, să desvoltau înse în sinulu arestei bisericiei gr. or. române, luptă, carea e ramificată pâna în comunele bisericesci.

Suntu ce e dreptu în toate felurile de reprezentanțe momente cându luptele membrilor loru pară a luă directiuni neplăcute. Înse, care va fi organismul acelu atâtă de curat și de limpede, incătu sa nu aiba și stadiuri de durere? Dara aceste trebuiesc privite totudeună de treacătorie și totudună trebue avutu în vedere scopulu, pre care l'amu amintită în aspirația indigitată mai susu.

Stabilitatea aceea insă sa nu cumva sa indenitificam cu stagnația; lupta va urmă și mai departe; intelegemu insă cându dicem stabilitate acelu rostu constituționalu, în care sa se misce viața în fia care societate regulată și cu folos pentru singuraticu și pentru totu.

Acestu rostu, e viața cea organică, în carea sa-si eserțeze fia-care parte dreptulu seu, e postolatul e dorința in genere și in particulariu, pentru viitor.

Si pentru ce numai atâtă? pentru ce unu lucru și ducendu mai multu abstracțu? Pentru ce nu alte dorințe și alte postulate?

Ori ce registru de bunetăți dorite anu face și le amu pofti publicului nostru și in genere confratilor nostri nu compasesc cu ceea ce amu disu. Pentru ca nu e bunatate mai mare decât aceea, cându e pusu cineva în pusetiune de a face ceva și pentru sine și pentru deaproapele seu.

Noi recunoscem acăstă considerabile pu-setiune in cercul nostru bisericescu putem face scoli, cele mai utile institute pentru omenire; putem sa ne insociu și spre ajungerea la alte cunoștințe pre cărui le pulemu castigă în viața matu, și astă mai departe. Deprinsu înse în viața acăstă vomu și mai indemnantechi chiaru și in viața politică, vomu să concurge cu totii acolo unde e de a concurge, pentru că nu va cugeta numai unul său doi pentru toti, ci toti pentru fia-care și fia-care pentru toti.

Foisiōra.

Prelegeri publice

Tenuta de dñi I. Maximu la 31 Decembrie și. v. 1870 despre temă: „Industria de țesut la femeile române în genere și în special; folosul ei din punct de vedere național economic și o paralela între femeile române de o parte, și de alta parte între cele saseci și magiare în privința asta.

Fomea și lipsa d'a o mulcomi, deliciulu și dorința d'a trăi și există nasce în individulu animalic vredno, nevrindu absolută necessitate, d'a se smulge din trăndavîa și nepasarea, în carea l'au impinge celelalte legi firesc netienendu socotela de condițiile deja precise, și d'a să caută limanu și scutu după și prin care să-i fia posibile, a se iubi și resiubă pre sine. — Dupa asta lege perpetua și fundamentală se invertesc intrăgă lume animalică, încependu dela polipolu, carele se nasce și pere într-acelă-si minutu, pâna la omulu, carele își arăga dreptulu d'a se numi corona plasmurilor insuflete. Astfelui vedem pre omu in slabă etate a copilariei sele repedindu-se cu cutesantia pericolosa pentru estimea sea și întrându în lupte săngerioase cu ferele silbatice pentru ună muscatura de vegetabilă său carne priuincioasa d'a potoli fomea sea și prin acăstă d'a și acuiră posibilitatea spre a innodă în viața-si o d' ună de altă.

Pre cându înse și simte golul seu întrăgutu și indemnoul d'a se hrani domolit, pătunci în inalergă și lu ameninția alte grigi, totu atâtă de dusmane existenței sele, că și cele mai dinainte. Plăe și arsăcia de sole, venturi și crivelie, zapada, frig și geru, toate una după altă și vîrea ghimpelă aspră în inimă omului nudu și repedii florii,

cari i se strecoară din fâlpi pâna în crescetă și presagiaza d'a doa ora misera perire. Unu altu stimulu, o alta necesitate, o alta lipsă totu atâtă de similită că și fomea, fără a judeca multă, lo vedem pre omu alergându dela unu cornu de padure pâna la celalaltu și cautându-si subtil scorburile de arbori său subtil umedă pescera a unui ighișu scutintă din preună cu celelalte fere, și lopându-si pentru acăstă locuinția fera-si cu bestiale.

Si acestu felu de viață a trebuitu sa dore multă multă timpu, pâna cându nenumeratele sele experiențe trase din continuele lopți, invingeri și sucumberi lău învaiatul sa traga depre lupu, ursu panteru leopardu și celelalte animali, pelea, și se învelu singuru întrinsă și a resistă estu modu asprimei insolente, causate de plăe frig și geru.

In garderobă și toiletă astă n'ilu infătisiézia istoria sea pre omulu înainte cu mii de ani, deca premitemu, ca condițiile de temperatură, frig și caldura, și de locuinția au fostu și atunci supuse aceloră-si legi, precum suntu cele de astădi. In astătoia se ivesce cu ciomagu de lemn și de petră prin și jurulu padurilor că venitoriu, in estu portu apare pre tiermurii rurilor și pre malurile mariilor că pescariu și pâna cându să se rezolvatu d'a strabate că invingatoriu prin astă două faze și a' si asiedă locuința sea de zastămu în padinile rezloșite din paduri prin munca securei sele și d'a implanță sepoiu în aceste padine, că sa semene și sa amagăse pamentului productia insută și conditiunata prin combinatiunea să și prin ajutoriul naturei, nu altcum, ei astfelii a trebuitu sa si scutese pelea de plăe, nea și frig.

D'aci înainte naturul omului incepe de a se imblândi în ferocitatea sea; munca pamentului i

presentea ceriu liberu chindisită prin miliarde de diamanti scânteindu și câmpii semanate cu suave flori cari și inducescă asprimea și i imbucura iniția. D'aci înainte berbecele și tiapulu selbaticu, taurulu și armasariulu, ői, vaca și mânzulu, păsescă crângurile și pustiile de padini a le padurilor, urmarescu urmă omului, vinu după mână lui, se assedia lângă colibă, și pleca capulu poruncilor lui, că sa fia mai sicure și sa pote mâncă din mână munca a lui, precum dice Ruffon în tratatul seu despre crescerea omului prin natură. D'aci înainte grijile lui se înmulțescu, pentru că a luat și grăzi și grăzi dă scutii alte vietăi in existența lor; elu se simte pre debilu d'a suportă cu succesiu sarcinile luate asupra si de ore ce a parești dejă viața sea nestatornică de mai năște și voiesce acu definitiv a se legă de pamentul schimbă in fructiferu prin sudorile sale, elu își alege siesi consorția, cu carea să-i imparte sarcinele sale, carea să i eternizeze numele prin copii, sa lu sprijinășca cu fapta și cu cuventul in întreprindere și lucrurile sale, sa lu mangae și sa lu ajute in nevoie vietăi sale. Omulu intra cu moierea sea in legătura familială, elu devine tata, moierea i devine mama și grăzitoră filorui și a barbatului ei, cu mancare și imbracaminte și totu de odată mediul prin care asprimea barbatăce incepe a se muia și imblândi.

Aici famili'a incepe pre'ncetu pre'ncetu a le-pădă hainele de ursu și lupu; őea și da omului lână și pelea sea, d'a se imbracă cu ele. Moarea se uită la pajanginu cum își tiesă firele sele, se uită la brăsca, cum încarligă verigele strâului ei, la cuibul de paseri cum suntu ingradite din păiu in forme maestrite învaiate numai de instinct. Lână și pergu dela őie și capra și suntu in mâna,

Să nu despreștemu dura aceea ce ni-a dată D-die spătate și spre folosul nostru. Din contra problemă fia-cărui să fie îndreptată într-o colo că viața organică să se dezvălue totu mai multu între noi și sa ne deprimem cu maturitate a cugetă, a voi și a lucră în lote afacerile noastre.

Acte însemnate.

„Corespondintă pestana“ publică următoarele acte:

Epistolă Marelui Veziru către Patriarchul Constantinopolei.

Amu primitu Tarkirulu celu din urma alu Sântei Vîstre în privintă cestiuene bulgare și Mazbata prin carea sinodulu metropolitilor intaresce acestu tarkiru, și l-amu celitu cu cea mai mare atențiune.

Sântia Vîstra în ecuitabilitatea și înțeleptiu-nea Vîstra, precum și domnii metropoliți în moderatiunea și cugetarea loru satia cu declaratiunile comunicate mai înainte voră recunoște fără dificultate, ca Pôrtă în cestiuene acăstă, ce de diece ani incocă devină causa perpetua de certe între două partide, ce suntu din supusi de ai imperiului, și carea a causat mari dificultăți regimului, să purtatu cu multă stima în privintă fia-cărui din partidele cestiuante și în privintă dogmelor generali ale religiunii și ca Pôrtă a facutu totu, că nu cum-va la deciderea ultima să se depareze cătu de putinu de principiile credinției, fia acăstă în forma, fia în lucru insuși. Totu asiă a luat Pôrtă asupra-si obligamentulu de a evită ori-ce abusu carele aru vătămașile principie. Într-aceea, exprimandu-patriarchatul și a dôna ora lipsă neincungiurabile de a convoca conciliul ecumenic a cărui convocare nu o considerăm de necesaria, regimul imperial e gâtă a dă o nouă dovădă de respectulu seu către drepturile și privilegiile vechi ale unui corpul oficial, carele e déjà demultu de cându se află sub dominatiunea sea și pre căre regimul imperial totu-déună și la fia-care ocasiune l-a intempinatu cu multă reverentia. Pentru că inse în privintă acăstă sa se pôte decide odata e de lipsa, să se scie programul și marginile acelor svatoiri ce au a fi eruite în conciliul ecumenic; de aceea Sântia Vîstra sunteți recercată a substerne spre cunoscintă inaltei Porti unu astfelu de programu. In 22 Saban 87. (3/15 Novembre 1870.)

Ruspunsul Patriarcului la epistolă Marelui Veziru :

Avguram onoreea a primi Tekseră, ce Înaltimea Vîstra va-li indurat a tramite că respunsu la tarkirulu nostru și la Mazbata sinodului metropolitanilor, după cari noi era sa primim uimpuler-

nicierea de a convoca conciliul ecumenic, carele cestiuene bulgara se o decida difenitivu. Înaltimea Vîstra exprima în Teskere dorintă de a scă înainte principiile și marginile consultatiunilor conciliului și ne propune sa asternem programul. Noi inse cu Tarkirulu nostru avem onoreea de a ve face cunoscutu, ca conciliul ecumenic, pentru a cărui convocare amu recercată concessiunea regimului imperialescu va avea sa cerceze și sa oblesca diferență in cele ale credinției, escata între patriarchatul și bulgari.

Înaltimea Vîstra gele, ca certă s'a escatu parte prin aceea, ca concessiunile ce le amu facutu la cererea bulgarilor cu privire la guvernamentulu bisericescu, să considerat de neindestulitorie, parte și prin aceea ca bulgarii ceru ceva, ce contradice spiritului credinției, prescrierilor ss. canone de si ei afirma, ca propunerile loru nu se află in contradicere cu legile cele sante. Si asiă ocupatiunea conciliului, carele nu se va occupă cu nici o cestiuă lumăscă, va remană strinsu între marginile consultărilor asupra cestiuenei bulgare; conciliul va cercetă cu securitatea cererea bulgarilor și concessiunile facute din partea patriarchatului și în spiritul canonelor bisericesci va decide, contră cărei decisiuni apoi nu mai este apelatiune.

Scrius'au în residiuă năstră patriarcale in diu'a de 4 Novembre, anulu măntuirei 1870.

Sabiiu 2 Ianuariu.

(Universitatea din fundul uregescu) s'a deschis in septembra trecută. Într-ens'a avem de nationalitatea năstră doi deputati din scaunul Mureșului, doi din scaunul Sebesului și pâna acum unu din scaunul Orestiei. Asiă dura pre lângă numerul obligat de doi de mai nainte, cu multă necasă s'a sporitul numerul la cinci deputati și pôte in fine la siese deputati români.

Considerându locuitorimea de pre acestu teritoriu, carele după unii pôrtă unu nume naționalu (sasesco) esclusivu potem a trece cu vederea preste imprejurarea numerul dep. români. Locuitorimea și după numerul ei și după însemnatatea averei sele este impartita cu totulu astfelii de cum sa ne dea o astfel de proporție, căci abia voru si dôue său trei scaune unde români sa formeze o minoritate de a nu pută isbuti cu unu deputat.

Dara români suntu generosi. „Kol. Közl.“ insuși s'a mirata de generositatea acăstă, cându a amintit de alegerile din Scaunul Sebesului, de unde între parentesi trebuie sa dicem, ca se emittu astătea hale asupra românilor in publicitate și asupra unui sas, carele a coprinsu înaintea con-

tinualilor sei spiritul tempului și se vede ca nu mai voiesee a consimti la lucrările cele egoistice și esclusive ale unor din connatiunii sei.

Activitatea universității acestei se restringe pâna acum la verificările deputatilor, dura ea adi mane se va estinde și mai departe. Activitatea acăstă ne temem ca ne va dovedi intocmai că si nespalatele injuraturi facute in publicistica asupra romanilor cum se apreciu generositatea română si ne va inveti să fim si noi mai crutiatori cu locurile de deputati acolo unde sa discuta de interesele noastre.

Va veni intre alte vorbă despre o școală de agricultura susținută pre spesele averei acestui fundu, si după cum amu vediutu in desbaterile avândării scaunului din scaunul Sabiiului se va face propunerea a se luă in consideration si limbă română la acelu institutu. Suntemu cariosi sa vedem ce va decide majoritatea univerităției in privintă acăstă; dreptu inse aru si ca precum face statul la institutele sele populare, si institue catedre cu limbă română de propunere, sa se institue si la nouu institutu asemenea catedre. Acăstă nu numai pentru ca suntemu, după averea de unde are a se erige institutul comproprietari, dura si din acelu motivu, pentru ca scopul istoriului institutu are sa sia unu bine comunu pentru locuitorii tienutului intregu si asiă binele ce are sa lu tragă de acolo si o parte si cecalalla sa lu pôta tragă cu usiurata si cu greutate egale.

Totu asiă dorim că sa se deslege si alte cestiuini, nu că privilegiu după cum a fostu in trecutu, ci in înțelesul ideilor moderne, din cauza ca suntemu toti cetățeni egali ai statului.

Dela resbelu.

Atenționea era incoreptată in dlle din urma asupra bombardarei Parisului. Depesile prussiane spună forte putinu despre rezultatele bombardarei. El ese multiamescă a spune ca din cauza negreli după ninsore bombardarea a trebuitu moderata. Mai multă atențione a atrasu asupra-si inse Bourbaki, carele, după cum spune „Journal de Geneve“ sta cu statul seu majoru dejă in Dijonu. Scopul lui este a elibera Belfortulu de asediu si a ocupă partea resarităea a Franciei si prin acăstă a tăia calea nemililor către casa. Cumca in Versailles nu se ia lucrul de gluma se vede din impregiurarea ca Manneufl, carele se luptă pâna acum contră lui Faidherbe este trasu contră lui Bourbaki si Werder e chiamat dela comanda; in locul lui Manneufl merge Geoben. Dupa diuerziu citatu mai susu, Bourbaki stă Dijonu cu o armata de 60,000 si 80 tunuri afra de francișuri; o alta armata de 30,000 mergă

o mica umblare cu densele o aduc la esperință ca ele se potu trage si suci in frig. Primă incercare cu acatiarea si legarea unui folgu de lână de unu cui său cărlig si tragerea potrivita si insocita de resuscire o imbucură cu succesu. Firul e gâtă. Acum urmează ingraditură lui. Aici pajanginulu, si acoburile de paseri, ingradirea garărilor de barbatulu seu cu-nuele li servescu de instructori.

Dintâi ingradirea firelor si legatură loru unulu de altnu e rara, devine insa din ce in ce mai desă, devine masa regulata structiva, devine tirolu, devine acoperamentu de frig, devine haina de inveluitu si camésia de imbracatu.

Cându a ajunsu inse feme'a cu barbatulu seu d'a inveli o sumă de fire după unu sulu, a trage fuscei printrensele, a le inavadi in itie, a le dă prin spata, a asiediat spat'a in brâgle, a legă firele impărtite după deosebile numeraturi prin spata de solulu pândii, a acatia iepele schimbător de spinarea itiilor, cum si cându a inceputu ai sbârnat fusulu din degete si ai siueră drug'a din mâna, cum si cându s'a ivit si astănu rischitoriu, sucala si resboiu si suveică despre astă tace istoria. Combinatiunea si judecată trasa din aparțină acescotoru unele de tiesutu pronuntia insă rezultatul, ca pâna a ajunsu omulu dela sămpăla ingradire de fire pâna la artificiosa fabricare si compunere de unelte in asiă numită masina de resboiu a trebuitu sa devalve unu immensu tempu in hoenul si proprietatea trecutului.

Dara si pâna a ajunge la altă, d'a tiese pânsa in dôue itie cu linii obile, apoi in patru itie cu linii paralele si brazde pezise, in cuadrolaturi său ochiuri, in romboide, in drumulu sierpelui, pâna a ajunge d'a transmută din campii si gradini chipulu

crinului, alu tulipanului, alu rufului de munte, a brebeneilor, alu rosei, a frundelor de struguri si de stejaru, ala fructelor din imensula tesaura alu botanicei, alu deosebitelor clese de animale incepându dela debil'a molusca pâna la gigantul tapiro si elefantu; pâna a ajunge d'a oglindă in pânsa boltă nemărginitului câmpu de stele cu lucerării sei săcanteindi, pâna a ajunge la vestitele sialuri de casimiru, la incantandele covora ale Assiriei si Babiloniei de sub Ninus si Semiramis, la purpurul vehiculului Sidonu si a Tirului, la maestria d'a tiese in pânsa panoramele diverselor lupte de eroi pre campori de batalia, fatul a trebuitu sa decida despre stingerea a nenumerate renduri de omeni. Scantea superioara a omului, facultatea sea intelectuala, cooperatiunea simtrilor sale, cari jaraticau mai nainte subtu spusa, si orbecau in amortire, ele au devenit superiori materiei si acăstă a cadiatu jertfa servitilor loru. Omulu a devenit a formă din mică sea familia, semintii, din acestea, neamuri, din némuri populi, si din cei din urma natuui sub diferite nume. Cum a fostu de mărginitu in cerculu seu de locuindia micu si angustu mai antâi, asiă si l-a largit pre acăstă preste intrég'a surfația a pamentului; cum a fostu de simpă mai întâi in cugetare si judecata, asiă de complicat si ageru a fostu mai intrună tardiu in combinatoriale si asiă de finu in passiunile sele. Si pre cându acestea totu s'au formatu după cum ne dice istoria, in Asie, leganul genului omenescu si al culturiei sele, intelegemu ca d'aici si a intinsu artele si scientiile arăpile si asupra Europei. D'aici prin Sidonu si Tyro s'au transportat haine, tiile, covore, purpura si sticla, pre lângă maturile deosebitelor tieri pâna la marea Scandinavia si aici foră schimbată cu chichilbaru si cu alte produse cantate in

Fenici'a. D'aici si au adusu pôte Egiptulu resboiele sele de gioguri si siliutie, d'aici Atic'a si Corinthulu, d'aici Itac'a insul'a lui Ulise si Penelopei muereea sea; din Troia Frigiei Itali'a cu descaleparea lui Aeneas a betrânlui Anchises si a unei multimi de troianii si troiane emigrati din nimicit'ale cetate.

Astăfeli vedem cum se introduce industria de tiesutu in Italia; ea devine proprietatea latinilor, a rotulilor si a boriginilor si in urma a românilor successorii acestoru popore.

La ce culme a ajunsu tiesutul la femeile române istoria in tratate speciale despre aceasta industria nu ne da ajutoriu. Cumca pre lângă cultură exemplara de pamentu la români si pre lângă crescerea de vite a trebuitu sa tiene pasu si industriile de tiesutu este afara de tota indoel'a. Toatele albe, largi si late in grelele cretice, tunicele de lână, impistritate prin deosebite flori, hainele lungi si grele a le românilor si matronelor loru dau dovada despre sfingintă desteritatea, si dibaci'a femeilor române in asta industria. Resboiu vedem ca si-a facutu locu intr'o odaia deosebita, in despartimentul domului român, aici aparea singura feme'e româna cu celedulu si servitorile sele; aici se torcea, se depană, se faceau gheme, se faceau tievi de tiesutu, se urdiau firele, se inveliau, se inavadian si dau prin spate si aici se crea blana de togă virile si de tunica de lucratorea si serbatore.

La lână searmanându intre argatele sele o gasim pre nobil'a si virtuoșa Lucretia, la resboiu pre momele si nevăsitele Coelilor, a Decilor Musi la resboiu pre mum'a Clocliei si pre betrâna si nevastă lui Coriolanu.

Dela singurătatea coliba a plebeului român,

dela Lyon tota in directiunea, unde se astă Bourbaki, asiā incătu acerst'a preste curendu are sa dispuna de o armata de vre-o 120,000. In scurtu tempu vomu audi despre operationile acestoru trupe.

Dela nordu se serie ca Faidherbe eră sa ocupe cetatea Bapaume și o si potē usioru déca nu renunță de a bombardă cetatea. Mai reu se aude de armat'a de sub comand'a lui Chanzy. Aceast'a dupa scire oficială prussiana a trebuitu sa parasescă Le Mans alalta-ieri.

„Gironde“ spunea ca regimul francesc a datu tierei de siese septembrii in cōce 430,000 bucati de arme și 70 milioane de patroni și mai are sa dea inainte de finea lunei lui Ianuariu 270,000 bucati și 600 de tunuri și mitrailese cu eai si cele latte trebuințiose cu totu.

Intariturile de pre frontaria despre Belgia cadu una dupa alta. Belgia trage unu cordonu nou de trupe din part-si pre frontarie.

Relative la resbelu mai reproducemus dupa „Romanul“ inca urmatōrielo.

„Independentia belgica“ si mai multe diarie francesc constata ca Romanii inca au data contingentele loru in rendurile luptatorilor pentru Francia. Intre alte foi, „le Progrès“ din Lyon dice următoarele cuvinte, pre cari le citămu cu ferice.

„Români delà Dunare n'au remas inapoi de celelalte națiuni, amice ale Franciei și ale Republiei. Poporul de gînta latina, ei manifesta simpatiele loru de gînta si de recunoșcintia către Francia, cărei a datorescu in mare parte existența loru politica si națională de astăzi. Cu totu terorismul regimului, ce apăsa România, amică Romanilor ne-a remas fidele. Unu oră care numero de voluntari civili si militari au sosit. Ei au luat parte la aperarea patriei noastre si a republicei. Unii au cadiut victimă suptu murii Parisului si la Loire.“

Diariulu francesc cităsa căte-va nume din acei fii ai României ce lupta sub drapelul Franciei; Bistritianu (mortu). Dunka, Chitioiu (vechiu pompiariu), Valentinianu, Diamandi, suntu mentionati de fîlia lionese. Altii multu mai numerosi lupta in Parisu. D. Maiorul Pilatu, dupa ce a luat parte la mai multe lute la Orleans si impregiornu, se astă acum cu generariulu Bourbaki, la Bourges unde se concentra a dôu'a armata a Loirei. O depesă pre care o primim in acestu momentu ne anuntia ca d. Pilatu, pentru servitiele săle a primit multiamirile generariului Bourbaki si a fostu ridicata la gradul de Locoteninte-colonel.

Precum dice diariulu lionese, acestea suntu nesce bune incepaturi pre cari inc'o data, suntemu

până la palaturile cisi se legau pre stelpi de marmora ale puternicilor Patricii, dela cea mai obscură familie română, până la betrâna imperatresa, Livi'a muereea puternicului cesar Octavianu Augustu, atrula unde se astă rasboiu, eră unu templu la care si in care Minerva lucră prin degetele femeilor române la pânză, din care sa se imbrace întrîga familie română.

Si déca e adeveratu ca români Daciei superioiri si inferiori au adus in sine trasuri de caractere antic române, naravuri si datine, limba si portu român ex toto orbe romano, atunci cu perfecta siguritate potem sa dicemus ca muerile, cari au urmarit coloniile române in imperiulu audacelui Dacu, nu 'si au uitat resboiu, nu 'si au uitat de pânză si de itiele sele din Itali'a.

S'ntradeveru, déca arunci numai o repede pri-vire asupr'a siesuriloru, vâlitoru si muntiloru Daciei, a iubitei noastre patrie, nici o coliba, nici o casăciora, nici unu satulet, nici unu oras incependum dela isvorale si tîrmurii Tissei pâna la malurile Nistrului si din marginea Marmatiei pâna pre pep-tulu Aemulvi si Balcanului nu le vedi, do'o si femei de român intrense, nu le vedi fără lâna, cânepa, inu, fuior, stupa si călti, furca si fusu, rischitoriu, sucala, resboiu, ilie, spata, suveica, tortu si pânză.

Cându pléca in câmpu sa duca la lucratoru său la barbatu de prândiu si de amédi o vedi cu furca in brâu, cându se duce la monte sa'i duca bârbatului malaiu si la o sare, fusulu 'i sbernae in mâna si furca'i e in brâu; bârbatului ei vine insotit de ea dela munc'a d'lei, ea e neobosita ga-tece de cina, bârbatului i se culca, ea ia forc'a ie-ra-si si törce mereu cantându doine si balade tra-date de bun'a sea mama mósia si stramósia. Si

ferici d'a le consemnă sici. Insa precum d'cei d' Brătianu intr'o scrisore ce o publicamu mai la vale, spre a plăti detori'a Romaniei către Franci'a trebuiescu silintele mai multoru generatiuni. Sci-va-ore generatiunea nostra sa plătesca lăta partea sea prin sânge său prin alte sacrificie?

Iecea intrebarea.

Sa sperămu ca respunsul Românilor va fi afirmativu.

Scirile sosite atât la redactiunea „Romanului“ câtă si la guvern in timpulu serbatorilor Craiovnii suntu cu totulu contradicătorie.

Astu-feliu cele francese din Parisu si Belfort ne spunu ca bombardarea continua déru ca nu cauză nici o stricaciune seriōsa. Cele prussia-nesci din contra pretindu ca bombardarea are bunu succesu.

Scirile francese de la Nordu ne au spusu ca Faidherbe a batutu pre Manneufl la Bapaume si l'a respinsu din tōte poziunile săle, la 3 Ianuariu. Scirile prussienesci afirma contrariulu, pentru aceiasi batalia.

Scirile francese de la Lille asigura la 8 Ianuariu ca retragerea Prussianilor de la Nordu se confirmă. Scirile prussienesci, — de la 5 Ianuariu, este adeveratu, — afirmau contrariulu. D'atunci insa ele tacu.

Pre cari déru sa credemus?

Lasamă că publicul insusi sa judece.

Cu tōte acestea suntemu detori ai aduce aminte numerosele si stralucitorile victorie anuntiate d'atâta ori de Prussiani, si apoi demintite cu totulu de chiaru diariele nemtiesci: Sa aducemus inca aminte ca, acumu căte-va dile, ei ne spuneau ca au batutu din nou pre francesi pre la Loire, luându-le sute de prizonieri si respingendu-i forte depeate, si astă di totu Prussiani suntu nevoiti a recunoscere ca faptele nu erau astu-feliu, de oră ce vedemus pre francesii la Vendome, de unde prussiani ne spunu ca i au gonito la 6 Ianuariu. Prin urmare francesii nu numai nu fusesera respinsi, dar inca inaintasera mai multe diecimi de kilometre si reluasera Vendome.

S'atragedeu inca atenția celitorilor nostri asupr'a scirei dela Lille care ne spune ca Bourbaki negrescutu insocutu de Garibaldi si Cremer, adeca cu preste 100,000 omeni, inainteza spre Belfortu si Naney, adeca manoperăza spre a tăia linia de comunicare a Nemtilor cu Germania si pote chiaru pentru a se uni pre la Chalons cu parte său totalele puterilor de Nordu.

Sa observămu ca spre a impiedecă miscarea

cându pamentulu incepe a adormi subtu asprimea frigului si alb'a haina de zapada, cându si incute sinolu si nu mai poate dă sperantile in imbelsu-garea de primavera si veră, cându românului i se pse, ca are si densulu a se odihni dimpreuna cu ogorul său, românc'a se opintesce din puteri, a'si peria cânep'a si inlu, a'si törce fuiorele, stop'a si căltii, pre intunericu, la taciuni, si in siedetori pâna mai de către diua. Apoi vine acasa, atipesce două trei ore, isi grijesce copilasi, face de prândiu bârbatului, ia rischitorulu si 'si dépena fusule, isi face jurebii, le cōce in tortu, le spala, le usca, le dépana pre mosora, le urdiesce si le duce la invalidore, le pune in resboiu si le tiese in pândia.

Ea sirman'a, seraca fiindu, ajutoriu nu are, ea lucra si cu barbatulu, si lucra si singura, pre-cându barbatulu isi suma luléo'a la caminu si trândavesce iern'a întrăga. Ea repaosu n'are si sareniile ei nu si le poate impartesi cu barbatulu ei. Dar ce e mai multu, observările mele facute in vojajurile de prin România si Transilvania in pri-vintia acerst'a mi au datu se intielegu urmatorele. Pre cându incepe diu'a a se mari, sôrele a'si trimit radiele sele mai dreptu pre pamentu, pre cându se ivesci bârzelile pre câmpii si se urca ciorcălia in cercuri potrivite cu cântarea sea armo-niosa de diminétia, pre cându sinulu pamentului se desene si invita pre plegarie la brezdatu si se menatu, p'atunci feme'a română incepe a'i dă curte barbatului ei si cu o fată in care se oglindă o rugare si o dorintă serbinte se lipesc de densulu si cu reverintă ilu face atentu, sa'i aléga unu locu de canepiste, că sa-si semene sementi a de cânepă sau inu, spre a'si putea imbracă copilasi, pre bârbatul pre dens'a si pre geletu, si spre a'si putea nearca cas'a de hainimuri.

lor Bourbaki, va trebui sa se detasizeze parte din osturile germane dela Parisu său dela Loire si prin urmare sa se slabescă acele vînturi.

Sa relevam inca faptul ca dupa o bombardare de 10 dile contra fortelor Parisului, Prus-sianii nu gasesc nimic nou de spusu de cătu totu ce a disu din diu'a dintâiu, ea, adeca, bombardarea are bunu succesu. In ce consta insa acelui succesu, de oră ce Nemtili n'au facutu uau pasu inainte?

De căte-va dile tōte scirile telegrafice ce ne sosescu din cîmpulu de resbelu suntu de sorginte prussiana, si prin urmare, dupa obiceiu, favorabili armatelor germane. De si luptele, de cari ele vorbescu dându-le proporțiuni de batalii insemnatate, nu suntu de cătu nisice ingagiări fără insemnatate că resultatul, totusi suntemu datori a preventi pre citorii contra loru.

In adeveru scimă ca la 21 Decembrie Prus-sianii anunțau c'au respinsu pre tōta linia esirea facuta la Parisu; la 25 Decembrie ei asierau ca la 24 Decembrie au batutu cu totulu pre Faidherbe luându-i mare număr de prizonieri; cu căte-va dile inainte ei asigurau ca armat'a lui Chanzy este desorganizată si redusa pre jomate.

Cu tōte acestea diarele straine cari an venit d'atunci inca au doveditu cătu de neadeverate erau scirile prussienesci.

In esirea dela 21 Parisianii nu numai n'au fostu respinsi, daru inca au ocupat si mentionatul poziunile inaintate dela Evrad, Neuillysur-Marne si Grosley-Drancy.

In 24 Decembrie, Faidherbe n'a avutu nici o lupta cu Prussianii; prin urmare n'a pututu si batutu. Dupa victoria sea dela 23, elu s'a retras la Arras, spre a evită d'a si luat pre la spate d'o colona prussiana a cărei apropiare si fusese denunțata.

Generariulu Chanzy, dupa cum constata chiaru corespondintii englesi, a operat miscarea sea spre le Mans intr'una modu admirabile. Elu a sustinutu necontentu lupta vitezesce; in 23 de dile, elu s'a batutu 19, avendu forte mici perderi, si si-a deschisu calea spre tabar'a dela Coulie, unde acumu isi repausă trupele, spre a reincepe ofensiva.

Compare-se aceste fapte positive cu scirile prussiane si se va vedea deca acestea nu trebuie sa fie celu putin banuite.

Idei a politicilor serbi in cestiu-ne Orientului.

Belgradu 1 Decembrie.

In momentul cându cestiu-ne orientala se

Amu trebustu sa regretu recel'a intimpinata in privintia astă din partea barbatului ei gulerat si facendu-lu atentu despre insemnatatea cerintei femeii sele, 'mi a respinsu cu tonu nepasatoriu ca elu pré putinu e chiamat u avé grigia si de treble si lucrurile muerei sele.

Si pre lângă tōte astă pre feme'a română o vedemus ca lucra cu succesulu celu mai posibilu spre a-si imbracă cas'a si famili'a sea, o vedemus ca dens'a nu numai ca'si face haine pentru sine, dar si pentru seraci la pomeni, si pentru piatis, o vedemus ca'si tiene singura cas'a si cu imbracaminta si cu pânea de tōte dilele.

Cătu despre cualitatea său insusirea pânzelor ei de fuior, inu său bumbacu, firesce trebue sa ne marturisim, ca nu i poti pune tiesatura ei si pânz'a ei cu fabricatele, cari esu din masini lucrate de architeti. Muiera românului n'a avutu pâna acum de scopu a si meliora fabricatulu seu de pânză, latimea pânzei ei e preste totu loculu pre unde d'ai de români mai un'a si accea-si, asiā precum o a sciuto Românc'a sa o invită dela strabunile sele. Ea n'a avutu de gându nici de cugetu a o meliora pentru ca nu era in stare nebucurându-se de o divisiune de locru, sa se infaciseze ou ea la piatis. Cătu inşa pentru nalbel'a si batatur'a, netediel'a si spăritira pandiei ei, pânz'a de fuior si de inu batuta in bumbacu si lucrată si nalbită de mâna româncel, fabricatele Boemiei, Holandici, Belgiei si ale Franciei pote ca nu intrecu; iéra in ceea ce atinge soliditatea pânz'a română pote sa le intredea pre tōte cele de susu.

(Va urmă.)

aproape de deslegarea ei prin arme, Serbia prezinta negresita unu interesu de prim'a ordine, si nu numai pentru Orient, dar si pentru Europa intréga; in adevera ca pote se trimeata pre cämpulu de batte o vîstire numerosa si unu gestu al Serbiei pote ca sa inarmeze bracelet tuturor celor de o ginta cu ea de preste Drin'a. Serbia ca putere si ca poporu, este fara contradictione celu mai puternicu elementu in peninsula Balcanilor. In momentul de satia, in care Europa abia a scapat de pericolul unui mare resbelu in Orientu nu este fara de utilitate publicarea unei conversationi a unui din corespondentii nostri (a jurnalului de Augsburg) cu unu din cei mai insemnati si mai distinsi barbati politici a Serbiei.

Ce rolu l'amu intrebato eu (corespondentul) aveti de scopo a jucá in cestiunea orientala, a cărei crisa, pre cătu se vede se aproape. Rolul nostru este indicat prea claru prim natur'a insa-si a lucrurilor. Noi serbii si bulgarii voim a consolidá libertatesa nostra nationala si politica in sinulu independentului orientu. Dicu eu, noi serbii si bulgarii căci in realitate cestiunea nostra este mai intrég'a cestiune a orientului. Români suntu ca si liberi, Grecii au numai câte-va fragmente in Turcia, numai Bulgaro-Serbii se afla in o situatiune anormala. Si că totle aceste prin limba traditione istorie si politica, Bulgarii si Serbii constituiescu unu singuro poporo, si sörtea acestui poporu depinde de cestiunea orientala, cestiunea aceasta trebuie resolvita ince nu prin influent'a streina, nu pre base false. Europa trebuie sa cedeze orientulu poporelor din orientu. Atunci se va stabili noua ordine de lucruri care va salva, si echilibrul europeu si totle interesele legitime ale Europei. Sa luâmu in consideratione inveliamintele istoriei; totle poporele situate intre Sav'a, Donarea, Eusinul si Adriatic'a, si au unu locu predestinat in sinulu Orientului liberu. Credint'a seu nationalitatea nu va produce nici o esclavizare, nici o impedecare. Politica nostra are de scopu libertatea Orientului, noi suntemu gata ca sa versâmu sângelul nostru pentru libertatea tuturor poporelor din Orientu.

Inse suntem acuzați (dice corespondentele) ca aveti simpathii pentru o putere, care pote ca nu doresc independentia orientului. — O sciu acăsta; inse nimicu nu este mai absurd decât acusatiunea acăsta, care pornita dela reale intentioni, este admisa prin lips'a de critica. Serbii si bulgarii iubescu libertatea loru proprie cu aprindere, si nu au intentiune ca sa o sacrifice lacomiei altor'a. Noi avem simpathii pentru totle puterile care cându-va ne au protegiut amicalmente; inse dela simpathie pâna la sacrificiul individualitătiei este unu abis preste care noi nu vomu trece nici odata, scopulu finalu alu politicei noastre, o repezea, este libertatea intregului orientu, pre bas'a celei mai depline independante si integritate. Pentru a ajunge la acestu scopu noi vomu intrebuinta tota mijloacele.

Dar in ce modu inchipuiti viitorul Portiei, — Viitorul Portiei este asigurat, Omenii politici din orientu si-an formatu astazi convictionea, ca cea mai buna garantie a integritatiei Turciei va fi executarea dorintelor poporelor bulgare si serbe. Independentia acestui poporu, nu va fera-mă legaturile sole cu Pórt'a, din contra prin acăsta Pórt'a se va regenera in interiorul seu si va fi ascurate si in afara. Pórt'a nu va fi mai multu unu guvernamentu despoticu, luptându-se neincetat in contra elementelor sole constitutive, inse unu guvernamentu de pace, la a cărui sistema serbii si Bulgarii voru tiene totu atâtu precătu la propria loru independentia.

Prin renascerea celui mai numerosu popolu care locuesce in Turcia se va renasce Turcia insa-si, adeca intregul orientu. Atunci nu va mai exista nimicu anormalu in Turcia si cestiunea orientala nu va mai exista.

Sunteti otariti a pune in aplicatiune aceste pre sanatosé opinioni?

Negresitu, si din totle puterile. Avem nestramutata vointia de a asigura, noua o existintia libera, si orientului o pre legitima independentia. Noi credem ca Europa, intielegandu interesulu seu necontestabilu, ne va sustine in lupta nostra, in interesulu civilisationei si alu libertathei. Astfelui Orientulu va deveni liberu, si Occidentulu va sca-pa de incalculabile pericole. Interesele noastre suntu in armonie cu interesele Europei, trebuie deci ca ea (Europa) se admite politic'a nostra.

„Secol."

Cetim in „Imperialul“:

Ne imprimu o sănta datoria dându publicitatii ormatoriulu articlu estraus din diarulu elenu „Vitorulu“ fara a alu comentiu pentru adi si numai spre a dice acelor'a, care ne acusa ca apăraramu independentia Tierei, iece ce accepta poporele Orientului dela noi si iece atitudinea barbatescă ce datoram a luă in facia eventualitătilor. Inca o data repetamn, veghiati veghiati căci ora's apropie.

„Batelulu de Sâmbata ne a adusu o veste foarte importanta: presedintele Statelor Unite din America a felicitatu pre Tiarulu, printro epistola auto-grafa pentru ultimele sale demarsie in privint'a tractotului de Parisu, adaogandu, ca Republic'a, deca Russ'a o va dorí, este gata a tramite flota sea in Marea Mediteranea si a o pune la despositiunea ei.

Antipathi'a traditionala cătra antic'a capitala si idea de a protege crestinatate din Orientu contr'e unor pretinse persecutiuni, suntu, se vede, causa care indemna pre generos'a Republica de a lega, cu celu mai odiosu din despotismuri Europei, relationi de amicitia, relatiuui, care mai tardiu se vor traduce, deca nu sa tradusu pâna acum, in una felu de aliantia.

Aceste circumstantie ne constrângu a intrebă pre guvern si a lu ruga sa responda ca ce felu de instructiuni a datu representantilor sei din Washington si din celelalte orasie mari ale Republi-blicei asupra cestiunie de satia, care contine in sine cele mai inalte interese ale Orientului si insusi viitorul Elenismului.

A sositu tempulu, credem sa si trasemie o politica mai energica si mai barbatasca.

A sositu timpulu ca densa se si spuna ultimulu cuventu inaintea guvernului din Europa si America. Vocea sea nu va si nabușita si nu se va perde in vanu, căci va si vocea Elenismului, va si vocea intregului Orientu. Grecia trebuie sa cera intrare in viitorul cgresu Europeanu. Este foarte probabil ca puterile sa aprobese asemenea cereri din partea unei natiuni, a cărei existintia, viitorul si interesele cele mai vitale stau in legatura forte strensa cu cestiunile cari se voru desbate in acelu cgresu. O data primita acolo, Grecia sa ie densa ca cea intai'a pâna spre a iscali imadiatu tractatulu si alu declară sacru si inviolabilu, proclamându in audiul tutor'a ca lu considera ca garantia pentru salvarea orientului, ca nimenui nu recunosc dreptulu de a sdobi unu tractat castigat prin versarea sângelui a 200,000 si si civilisatiunei, si a aruncă poporele ce se mânătiesc prin elu, din nisice suferintie sângerose de patru secoli, intr'o tiranie multu mai intunecosa si mai tare de catu cea actuala. A sositu timpulu, dicem, ca Grecia sa si manifesteze acăsta a ei cugetare . . .

Ieta fratii nostri Romani mai aprope fiindu de cătu ori si cine de pericolulu radica deja vocea loru sonora si declară ca in casu de rupere ei se voru uni cu salvatorii Orientului.

Sa i imitam dar si noi, sa spunem Euro-pei, o data pentru totu déuna, ca consideram tractatulu in litigio ca proprietate a intregului Orientu si declaram de opresori acestui'a pre acel'a, cari voru sa sdobesca acelu tractat. . .

Varietati.

* * De mun de imitatu. Ni se scrie ca Iouonitiu a lui Iacobu Sturz'a din Buninginea (Abrudo) a testatul pentru casulu de mōrte tota avere sea miscatória si nemiscatória spre folosint'a usofructuaria societate, iece dupa mōrtea sea si a muierei sole, epitropia pentru averile natiunale bisericăcesca gr. or. române se administredie prin organele sole avere acăsta rogându pentru acăsta la templu seu pre Escel, Sea P. Archiepiscopu si Metropolitul Andrei Baronu de Siagun'a, acum presedintele acestei epitropie. In fine dispune ca orice hârthia sunatioria despre avere lui asta de acăsta ultima dispusestiune sa nu se ia in consideratiune, fiindu nule si invalide. — Cugetam ca din parle-ne nu avem sa mai adangemunici o lauda testatorului, pentru ca sept'a sea vorbesce destulu de tare si de puternicu. Suntemu mândri cându vedem ea poporul nostru cuprinde asemenea inimi nobile,

cari nu cugeta numai la momentele acestei vieti pamentene, ci si la venitoriu.

* * Statistica. Conscripsiunea din anul trecutu ne da ormatorele date: In Ungaria suntu: barbati: 5.499,462, femei: 5.618,161, sum'a: 11.117,623; in Transilvania barbati: 1.051,145, femei: 1.050,582, sum'a: 2.101,727. La ștala: barbati: 6.550,607 femei: 6.668,743, sum'a: 13.219,360. — Dupa confessiuni: (vedi Feder.) La care adaugendu-se si poporatiunea Croatiei, Slavoniei si confinelor militari ese celuculu rotundu: 15.310,000.

* * La proviantarea Parisului Se scrie din Parisu ca pânea cea alba este preservata; este inca pâne mai ordinaria destula. Administrationea Parisului a cladit mori, in cari se macina provisiunea cea enorma de bucate si si nöpte. Din acăst'a se voru cerne 90 de percente si nu 70 ca pâna acum. In privint'a pretului nu se face nice o schimbare. — La initiativa unui domn Soineaux si altii, Cartierul se cultiveaza legumi in mesura mare si adeca: cépa, aiuri de mai multe feluri. Pentru ea sa avem o intuire despre marimea intreprinderei acesteia spunem act ca numai pentru salate suntu 300,000 de straturi calde (melegarie). Pentru craciuni se asteptau productele acestei culturi in piata, produse, cari de alte ori se vedea in piata numai in finea lui Martiu.

* * Anuntiu. Subsemnatul facu cunoscutu tuturor amicilor si cunoscitorilor mei ca numele meu de botediu, Irachmieu, fiindu dificile de a se pronuncia si multi lu confunda si lu astropiadu, de astazi inainte me voiun semnat Ralianu Samitic'a.

Craiov'a, in Decembre 1870.

Concursu.

Pentru ocuparea unui postu de capelanu la biseric'a gr. or. din Sebesiul, Protopr. Sebesiului, pre langa neputinciosulu parochu Ilie Hîntia, se scrie prin acăst'a concursu cu terminulu pâna la 20 Februarie anul 1871.

Doritorii de a concură la acestu Postu au de a-si tramite suplicele loru provediute cu documente:

- a) ca suntu clerici absoluti, si ca au depus esem-nulu de cualificatiune conformu Statutului organicu.
- b) ca au purtari morali potrivite chiamarei preotesci — la Scaunulu Protopopescu alu Sebesiului; cu alu carui-a consensu sa scrisu concursulu. —

Sebisieu in 20 Decembrie 1870.

Comitetulu Parochialu gr. or.

108—2

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii a Chichisului in protopopiatulu alu II-lea alu Brasovului, se scrie concursu pâna la 10 Ianuarie 1871.

Emolumintele suntu :

- a) Venitulu stolaru dela 125 familii.
- b) dela 60 familii, căte un'a ferdela de grâu, si un'a ferdela ovesu, apoi 30 xr. pentru lemn.
- c) dela 65 familii căte un'a ferdela sacara, si cu-cuzru si 15 xr. v. a. pentru lemn,
- d) dela veduve căte 25 xr. v. a. simbria anuala.
- e) Cartiru liberu.

Doritorii de a ocupă acăsta parochia suntu avisati de a-si tramite cursele loru, la scaunulu protopopescu in Brasovu, pâna la terminulu aretatu.

Brasovu in 10 Decembre 1870.

Cu intiegerea Comitetului parochialu.

Ioanu Petricu.

Protopopu.

(106—3)

Edictu.

Victori'a Angelu muerea lui Zacharia Sav'a din Cuiesdin, parasindu cu nelegire pre barbatulu seu, far a se sci ubicatiunea ei, se cîteza pan' in timpu unu anu si unu di, la subsrisulu foru matrimoniale; caci la din contra procesulu divortialu incaminat de barbatu se va decide si in absentia ei.

Forulu matrimonialu gr. or. alu Turdei superiore. Idicelu in 1 Noemvrie 1870.

Iosifu Brancovanu

protopopu.

(107—3)

Burs'a de Vien'a.

Din 1/13 Ianarie 1870.

Metalicele 5%	57	65	Act. de creditu	249	20
Imprumut. nat. 5%	66	75	Argintulu	121	75
Actiile de banca	740		Galbinulu	5	87